

[Alfred Jensen.]

Det finder jeg naturligt. Jeg kan ikke se, at der herved lægges nogen uoverkommelig byrde på arbejdsgiveren, tværtimod. Jeg har naturligvis også med tilfredshed set, at ministeren, nu da han tillader højere satser på de forskellige områder, har interesseret sig for, at der gives kasserne større tilskud. Det er rimeligt, at man foretager en forhøjelse af tilskuddet fra 75 til 85 pct. til det, man kalder de sociale ydelser. I den forbindelse gør jeg opmærksom på, at der har været tider, hvor disse ydelser op til 100 pct. blev betalt af det offentlige. Det gjorde man, medens man havde hjælpe-kasser og sociale udvalg at falde tilbage på for husleje, gas, lys, brændsel samt for børnetilskuddenes vedkommende. Indtil vi fik arbejdsløshedsloven ændret i 1958, blev dydet 100 pct. tilskud til kasserne og til huslejen. Derfor var det rimeligt, om man i stedet for 85 pct. skrev 100 pct., for det er omkostninger, som det offentlige bør betale, og som det offentlige også må være interesseret i at betale, al den stund arbejdersnes velfærd også må have for øje.

Jeg har set på de ændringer, der sker i bestemmelserne om arbejdsanvisningen, og jeg må sige, at hvis en sådan effektivisering, som her foreslås, kan betyde, at flere får anvist arbejde til en passende fortjeneste, kan vi kun hilse det med glæde. Men hvis bestemmelserne vil blive administreret på en sådan måde, at folk bliver tvunget til at tage underbetalt arbejde, kan vi ikke gå ind for dem. Jeg har nu ikke indtryk af, at det er hensigten.

Jeg har med tilfredshed set, at man piller ved loven om de kommunale beskæftigelsesudvalg. Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor man ikke foreslår denne lov fuldkommen afskaffet. Det var noget af det ukrudt, der voksede op under besættelsen. Det forekommer mig ikke, at denne lov nogen sinde har haft nogen saglig berettigelse. De tal, det ærede medlem hr. Peter Ravn nævnte, godtgør også, at den har haft begrænset betydning. Spørgsmålet er, når man endelig vil røre ved den, om man så ikke skal følge de ønsker, som Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbunds kongres har fremsat om fuldstændig at ophæve loven. Der tales så meget om, at man ikke skal oprettholde administration og kommissioner, der

strengt taget er overflødige. Det forekommer mig, at i betragtning af de problemer, der eksisterer vedrørende fremskaffelse af arbejde, er det ikke beskæftigelsesudvalg i landkommunerne, der er brug for. Det er et af de områder, hvor vi passende kunne skride til ophævelse af nogle af de instanser, der giver folk titler og vel også møder, og det må vel også koste samfundet noget. Derfor vil jeg rejse det spørgsmål, om man ikke helt skal afskaffe denne lov. Problemerne kommer jo til behandling i et udvalg, og dér vil der være lejlighed også for dem, der deler min og Dansk Arbejdsmands Forbunds opfattelse, til at fremføre deres synspunkter; jeg vil ikke tro, at der er nogen argumentation for at opretholde resten af denne lov.

Når jeg har sagt alt det, vil jeg sige, at regeringens forslag jo hverken tilfredsstiller de ønsker, der er blandt de arbejdsløse, eller det, de arbejdende mener man skal byde de arbejdsløse. Vi har fremsat et forslag, som ikke giver fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, men som i højere grad imødekommer de ønsker, som er fremsat af de forskellige faglige forbund. Det gik som bekendt ud på, at dagpengene skulle forhøjes med 20 pct. både for forsørgere og ikke-forsørgere, at børnetillægget og huslejhjælpen skulle forhøjes med 100 pct., at brændselshjælpen blev beregnet med 2 kr. pr. dag, at karenstiden fuldstændig bortfaldt, og at der blev givet 100 pct.s tilskud til kasserne for de såkaldte sociale udgifter. Vi har fremsat dette forslag, fordi vi mener, at det er det, der bør gennemføres, og det, der kan gennemføres, og når man kan ofre penge på militæret — således som man jo gør det — må man også kunne ofre penge på dem, der uden egen skyld, uden at man kan anvise dem arbejde, må gå ledige og er henvist til at leve af det, der kaldes arbejdsløshedsunderstøttelse.

Jeg har på den kommunistiske gruppes vegne fremsat lovforslag om, at man også gav en ekstra hjælp til de langvarigt arbejdsløse i denne vinter. Der er ingen, der særlig har argumenteret herimod bortset fra ministeren, som mente, at det foreslåede beløb først ville komme til udbetaling, når virkningerne af de ændringer, ministeren har foreslået, træder i kraft. Ja, det kunne godt se sådan ud; folketinget er jo herre over, hvor hurtigt et sådant forslag kan gennem-